

РЕШЕНИЕ

№ 175

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 09.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **8305** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.405 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез пълномощника му-адв. Й.З.-САК, срещу Принудителна административна мярка/ПАМ/, наложена със Задължително предписание /ЗПр/ от Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, изх. № 0104-19584/31.07.2013 г. на служители в Дирекция „Трудови, служебни правоотношения и правно осигуряване” в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, с искане да бъде отменена, като незаконосъобразна.

Наведените в жалбата и подробно аргументирани основания за оспорване по чл.146 от АПК са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта.

В о.с.з. пред Административен съд-София град, дружеството жалбоподател, чрез процесуалния си представител-адв.З. поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените за производството разноски в размер на 3520.50 лева, за което представя списък по чл.80 от ГПК. В депозираните по делото, в определения от съда срок, писмени бележки допълнително аргументира основателността на жалбата.

Ответникът- Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” /чл.399 от КТ; Решение № 12422 от 26.09.2013 г. на ВАС по адм. д. № 5538/2013 г., VI и решенията към които то препраща/ се представлява от юрисконсулт С., който оспорва жалбата, но не се явява в заседанието по същество и не аргументира неоснователността ѝ въз

основа на събраните по делото доказателства. Не депозира ѝ писмени бележки в определения от съда срок.

Заинтересованата страна/ЗС/-Национална федерация Техническа индустрия, наука, информатика-КТ „Подкрепа” се представлява от председателя З. и адв. П., които оспорват жалбата и молят за отхвърлянето ѝ, като подробни съображения за това се излагат в депозираните по делото, в определения от съда срок, писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Спорите не спорят от фактическа страна, а се установява и от съдържащите се в административната преписка и приети по делото писмени доказателства, че:

- До ИА ГИТ са били подадени няколко сигнала /л.49-50/ от ЗС в съдебното производство за неосигуряване на условия за осъществяване на синдикалната му дейност от работодателя- дружеството-жалбоподател;

- По повод на подадените сигнали е била извършена проверка от служители на ответника и наложена оспорената пред съда ПАМ, изразяваща се в задължително предписание, в срок до 30.08.2013 , работодателят да създаде условия и да съдейства на синдикалната организация на КТ „Подкрепа” за осъществяване на дейността ѝ, като ѝ осигури необходимите условия за изпълнение на функциите ѝ, на територията на предприятието, по смисъла на §1, т.2 от ДР на КТ, съгласно разпоредбата на чл.46, ал.1 от КТ;

- В изпълнение на ЗПр от 31.07.2013 г. работодателят е наел 08.08.2013 г. помещение, извън сградата на предприятието /”Бизнес Парк С.”, сграда 5А, ж.к. „М. IV”-С./, а именно магазин №34, находящ се на първи етаж на административната сграда-Търговски център „С. П.”, ж.к. „М. I”-С. /л.10/ ;

- С писмо от 09.07.2013 г./ л.52-53/, председателят на синдикалната организация /СО/ на КТ Подкрепа е изразил убедеността на членовете на организацията, че на територията на сградата на предприятието има „повече от достатъчна площ” за провеждане на дейността и че липсва обоснован довод за извеждането на офиса на повече от 3 км. от сграда 5А на „Бизнес Парк С.”;

- Председателят към този момент на секцията на СО-ЗС в съдебното производство-П. П., на 12.07.2013 писмено е отказал да получи ключа за предоставянето на наетото от работодателя помещение /л.37/.

Спорът от фактическа страна е свързан с обстоятелството дали в сградата на предприятието на работодателя съществува възможност за предоставяне на помещение за осъществяване функциите на СО. За изясняването му по делото са разпитани 3-ма свидетели-П. П., заемащ длъжността специалист „Събиране на вземанията” в дружеството-работодател и новоизбран председател на СО, Б. Д.-мениджър „Човешки ресурси” в дружеството-жалбоподател и В. Н.-финансов директор в същото дружество. От показанията на същите съдът приема за безспорно установено, че предоставеното на СО помещение не се намира в непосредствена близост до предприятието на работодателя и е относително отдалечено;

Предприятието на работодателя е било разположено на 4-ри етаж от сграда 5А на „Бизнес Парк С.‟, като от около 2 месеца преди разпита на свидетелите в о.с.з. на 09.12.2013 г., дружеството-работодател е наело и другите два етаж на сградата. Етажите, които се ползват представляват отворени помещения и само няколко от тези помещения са преградени, като последните се използват за срещи с клиенти. С отделен кабинет разполага само изпълнителният директор на дружеството. Достъпът до всеки етаж е ограничен и се осигурява посредством електронна карта, с която всеки служител разполага. Предприятието има политика за опазване на фирмената тайна, което се контролира много строго.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена у срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го оспори, в качеството на неблагоприятно засегнат от него адресат-чл.147, ал.1 от АПК. За спазен съдът прие и преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от ОПК, вр.чл.405 от КТ, предвид липсата на данни за датата на съобщаване на акта на оспорилото го дружество и на възражение от ответника за просрочие на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената ПАМ е издадена от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от чл. чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ, съгласно която за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство /.../, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат дават задължителни предписания.

Спазена е установената в чл.59, ал.2 от общия приложим закон-АПК форма за административния акт, като са изложени и фактическите и правни основния за налагането на ПАМ, с което е изпълнено изискването за мотивираност на акта.

Обратно на доводите в жалбата, съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила- такива, които да са попречили на органа да изясни релевантните за случая факти и които да създават обосновано съмнение, че ако не са били допуснати, органът е щял да стигне до друго разрешение на въпроса-предмет на производството.

В действителност, спора от правна страна е концентриран върху това дали наложената ПАМ съответства на съдържанието приложимата материално-правна разпоредба на 4б, ал.1, вр §1, т.2 от ДР на КТ и на целта на закона. В тази връзка защитната теза на жалбоподателя е, че приложимата разпоредба не изисква предоставянето на помещение за осъществяване на дейност на СО на територията на предприятието, а отделно-в случая, това било и невъзможно, с оглед организацията и естеството на работа в предприятието.

Съгласно чл.4б, ал.1 от КТ, работодателите създават условия и съдействат на синдикалните организации за осъществяване на тяхната дейност. Те им предоставят безвъзмездно за ползуване движими и недвижими имоти, сгради, помещения и други материални условия, необходими за изпълнение на техните функции.

"Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание /предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни/, което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение /.../- §1, т.1 от ДР на КТ.

"Предприятие" е всяко място - предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд-§1, т.2 от ДР на КТ.

Действително разпоредбата на чл.46, ал.1 от КТ, задължаваща работодателите да съдействат на СО за осъществяване на тяхната дейност, включително и чрез предоставянето безвъзмездно за ползване на сгради, помещения и други материални условия, не определя изрично, че помещенията следва да се намират на територията на предприятието-работодател. Предвид обаче неразривната свързаност между предприятието, като място, където се полага наемния труд и предприятието, като работодател, който самостоятелно наема работници и служители по трудово правоотношение, съдът, в този съдебен състав споделя мнението, че задължението на работодателя е за предоставяне на помещение в сградата на предприятието-там, където се полага наемния труд. Обратното на това означава да се допусне създаването на обстановка, правеща невъзможно или прекомерно затрудняваща упражняването на синдикална дейност, включително и срещите между членовете на СО, работещи за съответния работодател, което противоречи на целта на закона. За съда, тезата, че в една шестетажна сграда не може да се обособи отделно помещение за осъществяването дейността на СО е необоснована. Независимо каква е организацията на работа и фирмената тайна, която следва да бъде опазена, за съда е очевидно, че без неудобства по-големи от обикновените, при наличие на воля, работодателят би могъл да обособи/преустрои определена част от площта на някой от шестте етажа на сградата, в която се намира предприятието му, за осъществяване дейността на СО.

С оглед на изложените съображения, съдът намери, че оспорената ПАМ е законосъобразна и жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход а спора, с решението разноси не следва да се възлагат /чл.172а, т.7 от АПК/-на жалбоподателя не се дължат /чл.143, ал.1 от АПК/, а от ответника и ЗС, за която оспорения акт е благоприятен, не са поискани и не са направени /чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК/.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.5-во от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК] срещу Принудителна административна мярка, наложена със Задължително предписание от Протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, изх. № 0104-19584/31.07.2013 г. на служители в Дирекция „Трудови, служебни правоотношения и правно осигуряване” в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”.

Решението е постановено с участието на заинтересованата страна Национална федерация Техническа индустрия, наука, информатика-КТ „Подкрепа”.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН